

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי עמרם גבאי ז"ל

בן פרלה ויוסף

נולד בטבריה

בתאריך ה' בתמוז תשט"ו, 23/6/1955

התגורר בירושלים

התגייס במאי 1973

שרת בחיל התותחנים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י' בתשרי תשל"ד, 6/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 1 שורה: 3 קבר: 3

הותיר אחריו אם, ארבע אחיות ושני אחים

בן 18 בנופלו

קורות חיים

עמרם, בן פרלה ויוסף, נולד ביום ה' בתמוז תשט"ו (23.6.1955) בטבריה, שלושה שבועות אחרי שהוריו הגיעו ארצה מטטואן שבמרוקו הספרדית. בהיותו בן שנה עברה משפחתו להתגורר במושב מטע שבפרוזדור ירושלים. הוא החל את לימודיו בבית-הספר היסודי "צור הדסה", במרכז האזורי במקום, ואחרי-כן סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי "עין כרם". הוא המשיך בלימודים בבית-הספר התיכון חקלאי בעין-כרם. עמרם, שכונה בפי ידידיו ובני משפחתו - עמרני, היה טוב לב ואהוב על חבריו. הוא קנה לעצמו חוג רחב של ידידים ובזכות כושר הארגון והמנהיגות שלו, הפעיל אותם וארגן בשבילם מסיבות ופגישות חברתיות. עמרם היה הרוח החיה בחיי החברה והתרבות במושב. הוא וחבריו היו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מכינים תכניות אמנותיות למסיבות שנערכו במושב, בלילות שבת ובימי חג מועד. חבריו במושב אהבו להיות במחיצתו, משום שהאווירה סביבו הייתה נעימה ועליזה. הוא ידע לרתק את חבריו בסיפורים, לעודד אותם ולרומם את רוחם. עמרם היה חובב ספורט נלהב. הוא נמנה עם סגל קבוצת הכדורגל של "הפועל מטה-יהודה" והיה אוהד נאמן ונלהב של קבוצת הכדורגל של "בית"ר ירושלים". מדי שבת היה עושה את הדרך מהמושב למגרש הכדורגל של קבוצתו האהודה, כדי לעודד אותה במשחקה. כשלא הצליח להגיע שמה בנסיעה, היה עושה את המרחק בן שלושים הקילומטרים בהליכה. ניצחון של קבוצתו היה מעודד אותו ומרומם את רוחו למשך כל השבוע, ואילו הפסדי הקבוצה נגעו ללבו והסבו לו עצב רב. אחרי שסיים שתי שנות לימוד בבית-ספר התיכון-החקלאי יצא לעבוד בבית-חרושת למוצרי-מתכת "שריגים". הוא עבד במפעל עד שנפגע בתאונת עבודה, בה נקטעו שתיים מאצבעות ידיו. עמרם חשש כי מום זה ימנע את גיוסו לשורות צה"ל, אך כשקיבל את צו-ההתייצבות לא היה אדם מאושר ממנו. עד למועד גיוסו עבד כמפעיל טרקטור במושב. בעבודה זו סייע בפרנסת המשפחה. לאחר שאביו נפטר, נשא עמרם את נטל הדאגה למשפחתו והיה למפרנס העיקרי שלה. הוא נתגלה כאדם בעל שיקול דעת, המסוגל לשאת באחריות ובנטל הכבד של העבודה במושב ושל הדאגה למשפחה.

עמרם גויס לצה"ל בתחילת מאי 1973 והוצב לחיל התותחנים. לאחר סיום הטירונות השלים קורס שבו הוכשר כתותחן ואיש-צוות בתותח מתנייע. הוא נשלח לשרת בגדוד תותחנים ברמת-הגולן. ביחידתו הכירוהו הכל כחייל מסור וממושמע, שמילא בדיוקנות ובשלמות את כל התפקידים שהוטלו עליו. הוא היה מקובל על חבריו לסוללה בזכות טוב לבו, אופיו הנוח ויכולתו לעמוד גם בשעות הקשות של האימונים והפעילות המבצעית. במלחמת יום הכיפורים השתתף הגדוד שלו בקרבות הבלימה נגד הסורים ברמת-הגולן. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), נפגע עמרם ונהרג בהתקפת האויב על הגדוד שלו, באזור תל-גיוחדר. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אם, ארבע אחיות ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים לאם השכולה כתב מפקדו: "בנך עמרם נלחם בחירוף נפש, במלחמת מעטים מול רבים, בשעות אחר הצהריים והערב של יום הכיפורים. בלחימתו העיקשת תרם לעצירתו ולשבירתו של האויב ובכך

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סייע להצלת עם ישראל. בנך היה חייל טוב, בעל מרץ ויוזמה ועודד תמיד את חבריו. אנו, חיילי הגדוד ומפקדיו, מביעים את צערנו העמוק על נפילת בנך".

במושב מטע הוקמה לזכרו של עמרם אנדרטה, שנתרמה על-ידי חבריו, בני המושב, ועל-ידי בני משפחתו. האנדרטה מתנשאת במרכזו של גן פורח חדש, הנקרא "גן-השניים", והוא הוקדש לזכרו של עמרם ולזכר חברו למושב ולספסל הלימודים, שנפל גם הוא במלחמת יום-הכיפורים.

